

Ministeriet foreslaaet, at burde afløse et kort Tidsafsnit af Danmarks eller Nordens Historie som Specialelmne med Studiet af bestemte offentlige Institutioner eller en Bevægelse af politisk, social eller aandelig Art, men derimod at vælge et Baade—Og, saaledes at der er Mulighed for Specialer af begge Arter.

Angaaende *Kundskabsstoffets yderligere Indskrænkning og den bestemte Angivelse af Fordringernes Omfang* har Drøftelsen med Skolemændene sat sig Spor i en Række Ændringer, saaledes at det nye Forslag i det hele og store tør betragtes som et Udtryk for, hvad saavel Fakultetet som Skolen anser for forsvareligt.

Med Hensyn til den *fastere Organisation af Undervisningen skal Fakultetet* først bemærke, at der allerede i en længere Aarrække i flere Fag har eksisteret Undervisningsplaner, som har muliggjort det for de studerende at faa Overblik over, hvorledes de indenfor en normal Studietid kunde faa fornøden Vejledning i deres Fag. Man har imidlertid nu i de enkelte Fag udarbejdet nye — efter de ændrede Eksamensfordringer afpassede — Undervisningsplaner, ved hvilke der søges tilrettelagt en fast ordnet Undervisning med stadigt tilbagevendende vejledende Øvelser for Begyndere og med Gennemgang af det nødvendige Stof indenfor en 4 à 5-aarig Turnus. Disse Undervisningsplaner — som hermed fremsendes til Efterretning for Ministeriet — maa imidlertid nærmere prøves ad Erfaringens Vej, hvorefter Fakultetet vil foretage de nødvendige Ændringer; Bekendtgørelse af Undervisningsplanerne vil ske gennem Fakultetet.

En sammenhængende Behandling af sociale og politiske Forhold kan efter Fakultetets Formening ikke kræves givet af Lærerne i Sprog og Litteratur, men maa henvises til Lærerne i Historie; derimod vil der ved Undervisningen i Sprog og Litteratur ofte være Anledning til at behandle Punkter, der har Tilknytning til de nævnte Forhold, og dette har da ogsaa allerede længe i stor Udstrækning fundet Sted.

For at gennemføre en Undervisning, der fuldt ud kan tilfredsstille de Krav, som Skolens Repræsentanter og Fakultetet er enige om, vil det, som det i Aarens Løb fra Fakultetets Side stadig er blevet paapeget, i de fleste Fag være nødvendigt at tilvejebringe en *Undervisningshjælp*. Dette gælder i Latin og i de moderne fremmede Sprog, særlig til Stilskrivning, samt i Historie til eksaminatorisk Gennemgang af væsentlige Dele af det i dette Fag særlig tyngende Kundskabsstof. Under Hensyn til de vanskelige økonomiske Forhold har Fakultetet nøje overvejet, hvorvidt det var muligt at undlade nu at kræve en saadan Undervisningshjælp, men er kommet til det Resultat, at en saadan Hjælp vil være absolut nødvendig, hvis det skal lykkes at gennemføre, hvad der er Formaalet med de nu foreslaaede Ændringer af Skoleembedseksamen. Faglærerne i *Dansk* har ment at kunne undlade at forlange Undervisningshjælp, men ganske vist kun under den Forudsætning, at Docent Brøndum-Nielsens Docentur bliver forandret til et ekstraordinært Professorat. I de *moderne fremmede Sprog*, hvor Antallet af studerende er særlig stort, kræver den praktiske Indøvelse i de moderne Sprogtrin og den dertil knyttede Stilskrivning et overordentlig stort Arbejde. I *Latin* har Begynderundervisningen i Stil allerede længe tyngt stærkt paa Lærerne. Indføres nu Latin som Hjælpefag, vil Undervisningshjælp være aldeles nødvendig. I *Historie* er Antallet af Professorer uforandret siden 1870erne, medens Elevantallet vel er blevet firedoblet (1923—24: 121), og Undervisningen, der tidligere (før 1883) saa godt som ikke var beregnet paa Forberedelse til en Embedseksamen, er nu helt igennem blevet tilrettelagt med et vidtgaaende Arbejde for Professorerne med Gennemgang af store skriftlige Opgaver af en saa speciel Karakter, at de ofte kræver langvarige Undersøgelser. Om Professor K. Fabricius' særlige Betragtning henvises til Faglærernes Skrivelse (Bilag 11).

I Skoleembedseksamensfagene hindrer i det hele taget det overvældende daglige Arbejde med Eksamensstoffet Professorerne i at anvende tilstrækkelig Tid paa Vejledning af de studerende, der driver særlige videnskabelige Studier; de til denne Eksamensundervisning forpligtede Professorer kan ikke uden største Besvær eller uden at skaffe sig ekstraordinær Tjenstledighed udføre det selvstændige videnskabelige Forskningsarbejde, der i Universitetsanordningen med Rette sidestilles med Undervisningspligten. Det kan neppe heller betragtes som urimeligt, at det filosofiske Fakultet nu faar tilstaaet en Undervisningshjælp, der for længst